

Trende smukke

B i s e r

Den Første:

Hiertet det beste er, 2c.

Synnes som:

Den stærke Mand's Liniedansers
Menuet.

Den Anden:

Du min Vennefte og Lille, 2c.

Under Melodie:

Hvad kan jeg meer end mig beklage, 2c.
Eller: Man foreskriver Loster mange, 2c.

Den Tredie:

Dagen den blides og Solen
skinner varm, 2c.

K i o b e n h a v n .

Trykt hos E. N. Svares Efterleverfke, boende
de i store Kannikestrædet No. 39.

Hiertet det beste er,
Som man i Brystet bær,
Dog kan i hast Et Dielast
Giøre det Bee;
Nymphernes Engelsmil
Er jo den skarpe Pül,
De skyder ind Udi vor Sind,
Ja det kan see,
At hver Liebhaber maae
Lage sin Trældom paa,
Saar han først trækker ved Kierligheds Spil,
At sege sin Plaisir
Hvo kan freres meer,
Ha! det skal være det sidste jeg vil.

2. Selv har jeg lange nok
Fulgt efter denne Flok,
Nu er jeg kied, Fordi jeg veed,
Hvad enten er
Jomfruers falske Gunst,
Jdelig Damp og Dunst,
De til en Tid Stiller sig blid,
Siden man seer,
At de kan Svinker slaae,
Agter ey mere paa
Forrige Løster og troefaste Ord,
Den er da ikke fleg,
Som udi dette Nag
Agter at være en Slave paa Jord.

3. Hye

3. Hvo som adlyder mig,
Aldrig forhaster sig,
Mens farer sagt' Og tar i Agt
Deres Humeur;
Thi de saa snildelig
Veed at forstille sig,
Giver enhver Miner iser
Med en Douceur,
At man snart tænke maae,
Ingen kan være saa
Dydig og deilig som denne hun seer,
Men i et Dieblif
Saaer det en anden Skif,
Naar hun forandres og elsker en meer.

4. Dog er der stor Forskiel,
Jeg en i Paralel
Fører den an; Men Courtisan
Bogte dig vel,
Saa er at lide paa,
Skient mange synes saa,
Naar du hr en, Som dig got meen,
Bliv saa en Træl,
Resten du med Forstand
Politisk øre kan
Kysse paa Hænder og giøre Cares,
At hver en Nymphe maae
Saaledes Narjag saae,
Altid at kalde sig din Patrones.

Den

Den Anden.

Du min Venneste og Lille,
Min Fornøielse og Lust,
Til dig mit Hjerter er min Villie,
At omfavne Liv og Døds,
Er min Attraa med Forlangen,
For din Skønhed gaar mig nær,
Jeg elsker dig for andre alle,
Ellers ingen jeg begier'.

2. Skulde jeg dig ikke elske,
Jo min Engel over alt,
Dig for alle jeg udvalger,
Til min egen Eghemahl,
Uff'lig jeg den Time skatter,
Da jeg dig har kiende lært,
Og dit skønne Liv omfatter,
Naar du bliver mig forært.

3. Troe min Engel jeg forbliver,
Og skal være til min Død,
Intet skal mig fra dig drive,
Var det end saa stor en Nød;
Meget Ont jeg skulle friste,
Før jeg skulde blive utroe,
Før vist skal mit Hjerter briste
Og slet gandske gaar itu.

4. Saa

4. Saa har jeg min Troe forskreven,
Som min Engel skue kan,
Saa vil jeg bestandig leve,
Som en troefast Jonathan,
Som en Jacob med sin Rachel,
En forandre Kierlighed,
Altid skal og mine Tanker
Være hos min yndig Siel.

5. O du Kierlighedens Flamme!
Den vi begge finde kan,
Hielp os dog engang tilsammen,
Og velstaae vores Stand!
Saa skal Sorzen strax bortvige,
Og al Smerte Ende faar,
Til vi begge ret tillige
Eudelig skal sove gaar.

Den Tredie.

Dagen den blides og Solen skinner varm,
Svovnen er sødest i Nigernes Arm ;:
Skoven den grønnes og Dagen gieres lang,
Hylden sig glæder ved Nattergals Sang. ;:

2. Sæt dig min Kierest i Græsset hos mig,
Jeg min Hyrdinde beskriver for dig, ;:
Som iblant Torne en Rose saa skien,
Som udi Skoven det Bøgetræ grøn. ;:

3. Som

3. Som iblant Roser den Lillie rød,
Som iblant Fugle den Nattergal sød, ;:
Saa er min Kierest den Lillie rød,
Leberne hendes som Sukker saa sød. ;:

4. Dytene hendes som Solens Glands,
Fædderne hendes gaar artig i Dands, ;:
Alting paa hende fast smiler og leer,
Hun mig bedrager, naar jeg hende seer. ;:

5. Venlig i Tale, smuk kierlig i Ord,
Hun er mig kierer end nogen der troer, ;:
Melk under Dyne besprengt med Blod,
Intet dig mangler, Hyrdinde saa god. ;:

6. Intet dig mangler foruden mig selv,
Saadan en Mage behager dig vel, ;:
Naar jeg spadserer blant Urter i Veed,
Mod min Hyrdinde, det synes mig leed. ;:

7. Skoven den grønnes og Avlen bær Frugt,
Intet dig mangler i Farve og Lugt, ;:
Fromhed dig pryder indvortes ihu,
Aldrig din Brede fornåm jeg endnu. ;:

8. Kævntag dig give og Kuffene; thi
Lyster dig flere, det ständer dig fti, ;:
Alt hvad jeg eier det deeles med dig,
Haabes, dit Gode det nægtes en mig. ;:

9. Vii

9. Viften jeg sender min Venneſte hen,
Du mig tilvende dit Venſkab igien, ∴
Naar du den ſynger, da tænk dog paa mig,
Aldrig forglemmer jeg nogen Tid dig. ∴

